

Kyed: Jeg vil gerne først gøre opmærksom paa, at der i Venstres Betænkning er faldet et Par Ord ud, hvad jeg har overset ved Korrekturlæsningen. I fjerdesidste Linie skulde der have staaet: „selv om Beløbet muligt blev fremskaffet ved Skat paa Merindkomst“. Ordene: „ved Skat paa“ er faldet ud, men det bliver rettet i Rentrekktet.

Hvad Ændringsforslagene angaar, er der jo inden for alle Partier Enighed om Ændringsforslagene Nr. 1 og 4. Ændringsforslag Nr. 1 er det, som vi fra vor Side ved første Behandling pegede paa som nødvendigt at faa indført, og jeg kan for saa vidt kun glæde mig over, at den højtærede Minister for Landbrug og Fiskeri er gaaet med hertil. Socialdemokratiets ærede Ordfører udtalte, at dette, at Landbrugsraadet skal give Tilslutning, hvis man vil foretage Ændringer i Prisen paa Flæsk til Hjemmemarkedet, er i høj Grad forpligtende, idet Landbrugsraadet maa forstaa, at der er Grænser for, hvad Priser man kan forlange. Jeg synes, at denne Udtalelse er ganske ved Siden af. Der er dog vel ingen, der gennem alle disse Aar har kunnet beklage sig over, at Landbrugets Priser har været for høje. Ja, nu hører man det, hvad Flæskepriserne angaar. Men Landbrugsraadet erkender og har altid erkendt, at Grænsen sættes ganske naturligt ved den Pris, der opnaas paa vore Hovedmarkeder for Flæsk; det har jo gennem alle Aarene været denne Pris, enten den har været lav eller høj, der har betinget den tilsvarende Pris, hverken mere eller mindre, paa Hjemmemarkedet. Det er jo ikke saadan at forstaa, som Ordførerens Udtalelse kunde tyde paa, at Landbrugsraadet søger paa kunstig Vis at skabe højere Priser paa Hjemmemarkedet, end der svarer til de udenlandske, de engelske Priser.

Venstre kan ikke tiltræde Ændringsforslagene under Nr. 2 og 3, idet vi, som vi ogsaa har udtrykt det i vor Betænkning, er af den principielle Opfattelse, at det er uberegtiget, at der fortsat til Lovforslag, som vedrører Landbruget, knyttes Krav om social Lovgivning som Betingelse for, at man kan faa paakrævede Forslag gennemført. Naar jeg siger „paakrævede Forslag“, vil jeg dertil gerne føje, at der er jo ingen i denne Sal — Undtagelsen skulde da være Retsstatspartiet —, der er i Tvivl om — og dette Parti burde heller ikke være i Tvivl om det, da de har været med til at stemme for Englandstraktaten —, at vi er nødt til at have en Svineregulering for at kunne opfylde vore Forpligtelser, og vi er ogsaa nødt til at have en saadan Regulering af

Hensyn til det Forhold, som den højtærede Landbrugsminister saa stærkt har fremhævet, nemlig at vi ikke skal bruge mere af udenlandsk Valuta til Indkøb af Korn end nødvendigt til Opfødnig af den Svine-mængde, man kan afsætte saavel paa det indenlandske som det udenlandske Marked; naar vi har faaet Markederne begrænset, saaledes som Tilfældet er, saa er vi ogsaa nødt til at have en begrænset Produktion. Imidlertid, trods vor principielle Stilling er vi for muligt at opnaa Enighed mellem alle Partier gaaet langt i Udvalgsforhandlingerne med Hensyn til Indrømmelser. Til Trods herfor er det jo ikke lykkedes at opnaa denne Enighed, og det er, fordi man fra Regeringspartiernes Side og særlig Socialdemokratiet synes at være noget ensidigt indstillet over for de Flæskepriser, der er gældende. Jeg er af den Opfattelse, at Regeringspartierne skyder over Maalet med den Agitation, der her drives, idet man nemlig er tilbøjelig til at maale Flæskepriserne efter de lave Priser, der er paa andre Fødemidler, som Landbruget leverer til Hjemmemarkedet, i Stedet for, at man skal maale Flæskeprisernes Højde med det Pristal, der er gældende for Hjemmemarkedet, og hvorefter alle andre faar deres Varer betalt. Man hører jo aldrig fra den Side nogen her fra Talerstolen give Udtryk for, at man finder, at samtidig med, at en Boliglov gennemføres, skal der ogsaa gennemføres Tilskud til Lejenedsættelser m. m., og alle ved jo dog, at som Følge af større Lønninger inden for Byggeerhvervet gennem Aarene fra 1914 og fremefter er Huslejen gennemgaaende steget med fra 75 op til 100 pCt. Og hvorfor anlægge andre Betragtninger over for Landbrugserhvervets Produktion, end man anlægger over for de øvrige Erhvervs Produktion? Hvorfor ikke ogsaa her regne med Priser i Forhold til det gældende Pristal? Dernæst maa man ikke glemme, at selv om der er Forskel paa Priserne paa de forskellige Landbrugsprodukter, er det dog saaledes, at som Helhed taget ligger Landbrugets Priser betydeligt lavere, end det indenlandske Prisniveau betinger.

Jeg vil gerne her gøre opmærksom paa, hvordan de faktiske Forhold er. Hvis vi tager Flæsket, den Vare, her er Tale om, saa var Prisen gennemsnitlig i 1913 1 Kr. 08 Øre pr. kg, i 1931 det lave Tal 82 Øre og i 1935 i Gennemsnit 1 Kr. 62 Øre pr. kg.

Hvad Smørret angaar, var Tallene for 1913 2 Kr. 12 Øre og for 1931 2 Kr. 09 Øre og for 1935 2 Kr. 12 Øre, det vil sige, at trods det, at 1935 har været et af de bedste, om jeg maa kalde det, Smøraar, hvad